

בשטחים הכבושים פועלים חצי תריסר גופים מחתרתיים

ישראלים ★ "טי-אן-טי", "ועדת הביטחון", "החשמונאים", "המכבים", "לוחמי

חרות ישראל" ועוד ביצעו עשרות פיגועים לנגד עיניהם העצומות של

השילטונות ★ הם הפכו למעשה לזרוע-הטרור של ממשלת ישראל

המחתבים

סוכנים לקבוצות פוליטיות קיצוניות, ציטות לשיחות-טלפון ואמצעי הרתעה, כולל מעצר ארמיניסטרטיבי. השב"כ אינו מקבל הרשאה ממשלתית, כנרש,

ב' 19 באוגוסט '83, פירסם ראש השב"כ לשעבר, אברהם אחיטוב, בדבר רשימה שבה קבע בין השאר כי נושא ההתנחלות שימש בעקיפין כמדגרה פסיכולוגית לצמיחתו של טירור יהודי למתנחלים. הוכח להם, כי אין להירתע מעימות עם השילטון ומפעולות בלתי-מורשות, וכך שיכנעו את עצמם המתנחלים כי הצדק הוא עם פורצי גדר וחוק,

בהמשך מאמרו על כישלון חקירת השב"כ באיתור המתנקשים בראשי הערים בגדה-המערבית, קובע אחיטוב

הרחבת ההגמ"ר בגדה-המערבית הגדילה את מיספרם של נושאי-הנשק המיומנים שם. הגמ"ר מורחב זה טישטש סופית את המעמד בין אזרח יהודי וחיל ו/או איש-ביטחון.

במקביל, הופעל בכל ישוב יהודי בשטחים הכבושים רב"ש (ורכו ביטחון שוטף), המקבל את שכרו ממישרד הביטחון, או ממישטרת ישראל.

בעצם העברת אנשי מילואים מיחידות בכירות בצה"ל, לשירות ביחידות ההגמ"ר, את המרכיב-האנושי שביצע את הפיגוע בראשי העיריות בגדה.

מתוך ידיעה, מכלייראשון, על היתרחש בגופים אלה, התייחס ה"רמטכ"ל הנוכחי, רביאלוף משה (מ"ושה וחצי") לוי, בוועדת-החוקר והביטחון של הכנסת, לנושא

היעד העיקרי: כיפת-הסלע על הרי-הבית עוצמה הרסנית

גופת אמיל גרינצווייג במקום הפיגוע נסיונות-חדירה לגרעין

כי אי-הצלחה לעצור את המתנקשים היא בראש ובראשונה כישלון מודי עיני. בהתייחסו למבצעי הטרור הר סיף: "אלה שפנו עתה לדרך הטרור הם בעלי רמה מיבצעית טובה, התנהגותם החשאית היא כנראה ללא דופי, והסביבה הפוליטית הקרובה אליהם מחפה עליהם כנראה בלי שתהיה בקיאה במתרחש".

המחתרת-היהודית בגדה, ממשלות-ישראל האחרונות מטפ"לות ביד רמה בטרור הערבי (נושא שבו אין להן קשיים בהגדרת האויב ובתיאור ההישגים המרשימים של השב"כ). לעומת זאת, הטרור היהודי חושף את כישלונות השב"כ, שמקורם המערכתי. הוא הורה לתת-אלוף אריה ביר, למסור להגמ"ר חיילי מילואים כשירים, בוגרי יחידות מעולות בצה"ל.

שלום-עכשיו, ה"פורים שפיל" בחברון, ההתנקשות בתלמיד הקולג' בחברון, ובחורש רצח שער שריפת מכונות בשכונת אברתור הירושלמית, והנחת רימונים ממולכים במוסדות-דת נוצריים ומוסלמיים בירושלים.

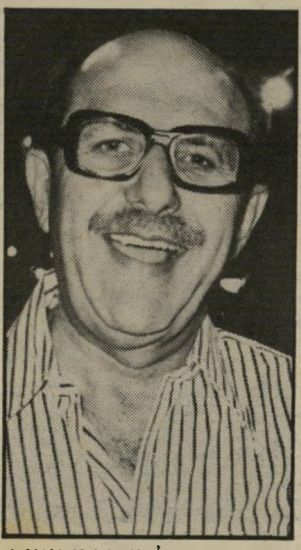
● "רפול" מחלק נשק

הגוף ה"טרוריסטי" המבוסס, המ"נ"ס, והמאומן ביותר, הוא גוף

המופעל ישירות, או בעקיפין, בידי הגופים המרכזיים של המתנחלים. גוף סמוי זה, שכינויו הראשון היה "ועדת-ביטחון", הוקם בשנת 1979. מאוחר יותר הוסב שמו של גוף זה ל"אגודה לביטחון התנועה בכבישי יהודה ושומרון" (1982) — אגודה שאינה רשומה במישרי רשמי האגודות.

בדיקות שבוצעו בידי המישיטרה והשב"כ באזור-המחיה של אירגון זה, בעיקבות רצח אמיל גרינצווייג, הביא לגילוי מיצבורים של נשק ותחמושת, שחלקם נגנבו מיחידות צה"ל, בכמויות מדהימות.

על אף איתור מיצבורי-נשק עצומים אלה, נכשלו המישיטרה והשב"כ בניסיונות החדירה שלהם לגרעין-הקשה של אירגונים אלה, מצב שחיוק את כוחם, בתקופה שאחרי רצח גרינצווייג.

ראש-שב"כ לשעבר אחיטוב ההתנחלות כמדגרה פסיכולוגית

בי מקביל להתגברות העימות הישראלי-פלסטיני ושחיקת ה"קונסנזוס הלאומי בנושא זה, נוצרה בעשור השנים האחרון קרקע פוריה לסידרת פעולות-טרור של מחתרות ישראליות-יהודיות, שעיקר פעילותן היתה נגד תושבי השטחים הכבושים. המחתרות היהודיות, מנהיגיהן ואנשיהן, רואים את עצמם כממשיכי מחתרות אצ"ל ולח"י, ומחתרות "מלכות ישראל" של ראשית שנת ה'50.

ראוי לזכור, שאצ"ל ולח"י היו אירגונים קטנים, שעברו תקופות-בוסר ארוכות, ומיספרי החברים בהם, היו תמיד קטנים. באצ"ל היו אלף עד אלפיים חברים ובלח"י כמה מאות, מיעוטם לוחמים ממש, ומרביתם עסקו בתעמולה.

אירגוני-הימין בישראל מהווים מדגרה למחתרות הפועלות כיום. דומה שגושי-אמונים, מועצת הישובים ביהודה שומרון ועזה, הפריפריה של תנועת התחיה, ואפילו הרב מאיר כהנא, מאבדים בהדרגה את השליטה על אנשיהם. תומכיו בעבר של הרב כהנא החלו פועלים באופן עצמאי. מקורות בשירות הביטחון הכללי (שב"כ) ובמישטרת-ישראל משובחנים, שבשטחים הכבושים פועלים גופים מחתרתיים אנטי-ערביים. הפעולות הבולטות של גופים אלה התמקדו בשנים האחרונות: בפיגועים תבליניים בנתי אורחים בחברון, חבלה בראשי-הערים, ניסיון לפיצוץ כיפת הסלע, רצח אמיל גרינצווייג בהפגנת